

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/310/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517217408
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1517217408.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: T. Z. L., L..C..I., L. L. U. F., T. XX, K.Č.: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, proti žalovanej: W. E. C.. L., W.. XX.XX.XXXX, M. F. U. F., R. X, o zaplatenie 652,05 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 20. septembra 2018 č.k. 50Csp/194/2017-37 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 652,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 652,05 eur od 06.04.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalobcovi súčasne priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2/ Vychádzal zo zistenia, že na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX bol dňa 26.08.2014 schválený žalovanej revolvingový úver vo výške 1.500 eur so splatnosťou úveru 36 splátok, pričom každá splátka bola splatná k 1. dňu v mesiaci. Výška mesačnej splátky bola v sume 53,25 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola určená vo výške 1967 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu - 20,91%, ročná úroková sadzba revolvingu 18,03%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania vo výške 5,15%. K schváleniu Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 26.08.2014 došlo dňa 26.08.2014. Listom označeným ako Oznámenie o zosplatnení zo dňa 15.02.2015, žalobca oznámil žalovanej, že ku dňu vydania Oznámenia je v omeškaní s úhradou splátok č. 3, 4, 5, ktoré je povinná uhrádzať ako dlžník podľa Zmluvy o revolvingovej pôžičke, resp. na základe Žiadosti / Zmluvy Č.. XXXXXXXXXXXX. Suma omeškaných splátok je spolu vo výške 195,30 eur. Aktuálne omeškanie na najstaršej splatnej splátke je 76 dní. Ďalej jej bolo oznámené, že v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace a uplynie lehota 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti a po splnení zmluvne dohodnutých podmienok si bude žalobca môcť uplatniť aj nároky na zmluvné sankcie. Žalovaná tak stratí výhodu splátok a celý dlh bude povinný zaplatiť naraz.

3/ Konštatoval, že pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z

toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

4/ Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

5/ V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd mal za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

6/ Ďalej mal súd v danom spore za preukázané, že uzavretá úverová zmluva medzi žalobcom a žalovanou zo dňa 26.08.2014 nespĺňa podstatné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V uzatvorenej zmluve o pôžičke nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako „Termín konečnej splatnosti: „36 splátok“. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s inými v spotrebiteľskej zmluve dostupnými údajmi. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012, sp.zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05.2013).

7/ Následne však v oznámení veriteľa o schválení úveru bol jasne špecifikovaný dátum splatnosti nielen prvej, ale aj poslednej splátky, a to s uvedením dňa mesiaca a roka. V predloženej zmluve je však dátum konečnej splatnosti určený len „36 splátok“, bez uvedenia konkrétneho dňa v mesiaci, ku ktorému má byť úver splatený. Takéto určenie konečnej splatnosti úveru súd nepovažoval za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Konečná splatnosť je uvedená až v oznámení, ktoré nie je súčasťou predmetnej zmluvy.

8/ Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). V tomto prípade úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi viac ako 3 - násobne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúročný.

9/ V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 vo veci žalobcu T. Z. L. L..C..I.. o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom

úvere, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

10/ Žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 1.500 eur, avšak žalovanej bol na jej účet poskytnutý úver vo výške 1.450 eur. Žalovaná uhradila sumu 797,95 eur. Keďže predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov tak, ako je to uvedené v žalobe, teda vo výške 652,05 eur. Na základe vyššie uvedených skutočností súd pokladal nárok žalobcu v plnom rozsahu za dôvodný, a preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

11/ O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP.

12/ Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná namietajúc, že súd prvej inštancie nemal v zmysle § 172 ods. 9 O.s.p. rozsudok vydať, nakoľko zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky - vysoké zmluvné pokuty, sankčný úrok z omeškania, jednostranné postúpenie pohľadávky v neprospech spotrebiteľa, fikciu doručenia v neprospech spotrebiteľa a pod. Podľa žalovanej sa od nej vymáha nezákonný úrok z omeškania, zmluvné pokuty, ktoré sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Poukázala na ťažkú sociálnu situáciu, keď nie je schopná zaplatiť celú požadovanú sumu naraz. Súdu prvej inštancie vyčítala, že nezohľadnil európske spotrebiteľské právo, smernicou o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ako ani príslušnú judikatúru Európskeho súdneho dvora. Poukázala rovnako na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. januára 2013 pod sp. zn. 6 M Cdo 9/2012. Podľa odvolateľky povinnosťou súdu je ex offio skúmať neprijateľné zmluvné podmienky aj bez námietky strany konania. V závere poukázala na ustanovenie § 235 Trestného zákona, a navrhla, aby súd určil zmluvu o revolvingovom úvere za absolútne neplatnú, navrhla tiež zľúčiť predmetné konanie s konaním vedeným pod sp. zn. 6 Cp/227/2017.

13/ Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

14/ Odvolací súd prejednal vec podľa § 380 Civilného sporového poriadku bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej dôvodné nie je.

15/ Po preskúmaní veci mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, vykonal riadne dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1,2,3 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 CSP). Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje. Žalovaná sa v odvolaní z prevažnej časti venuje argumentácii, na základe ktorej by bol predpokladaný právny následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, prípadne určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Reálny stav veci je taký, že prvoinštančný súd rozhodol o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, argumentácia žalovanej je tak celkom irelevantná. Žalovaná v odvolaní iba opakuje skutočnosti, ktoré uvádzala už v konaní pred prvoinštančným súdom a ktoré tento súd dostatočne zohľadnil pri rozhodovaní o veci samej, námietky žalovanej nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odvolaciemu súdu potom neostalo, než napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, z hľadiska jeho vecnej správnosti, potvrdiť, podľa § 387 ods. 1 CSP, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

16/ Odvolací súd žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní dosiahol plný úspech, nemohol priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keďže mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

17/ Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).